

medkontraherende stater at undgå dobbelt statsborgerskab i visse tilfælde. Konventionen blev ratificeret af Danmark i august 1972.

Intentionerne i konventionen er udtryk for den holdning til dobbelt statsborgerskab, der på tidspunktet for konventionens tilblivelse herskede i de fleste vesteuropæiske lande.

Konventionen, der er ratificeret af Danmark, Frankrig, Holland, Italien, Luxembourg, Norge, Sverige, Tyskland og Østrig, anerkender dog eksistensen af dobbelt statsborgerskab. Det gælder f.eks., når en anden nationalitet erhverves automatisk i henhold til et andet lands lovgivning. Dette er bl.a. baggrunden for, at konventionen i kapitel 2 indeholder regler om værnepligt for personer med dobbelt statsborgerskab.

Efter konventionens *artikel 1* mister myndige personer deres hidtidige statsborgerret, hvis de af egen fri vilje ved f.eks. naturalisation opnår statsborgerret hos en anden stat, der er part i konventionen. Fortabelsen af statsborgerret gælder endvidere under visse omstændigheder umyndige personer.

Konventionens artikel 1 er opfyldt ved § 7 i lov om dansk indfødsret, hvorefter dansk indfødsret bl.a. fortabes, hvis en person efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke erhverver statsborgerret i et andet land.

Efter konventionens *artikel 2* kan en person give afkald på sin statsborgerret under forudsætning af fast bopæl i et andet land.

Konventionens artikel 2 er opfyldt ved § 9 i lov om dansk indfødsret om løsning fra dansk statsborgerskab. Efter § 9, stk. 2, kan løsning ikke nægtes en person, som er fremmed statsborger, og som har sin faste bopæl i et andet land.

Konventionens *artikel 4* tillader, at de kontraherende stater i videre omfang begrænser dobbelt statsborgerskab. Det kan ske enten ved den nationale lovgivning eller ved traktat, konvention eller overenskomst indgået mellem to eller flere af de kontraherende parter.

Forpligtelserne efter 1963-konventionen gælder alene i forhold til de medkontraherende stater.

Folketinget har imidlertid besluttet, at principperne vedrørende dobbelt statsborgerskab også skal anvendes i forhold til andre stater end dem, der har ratificeret Europarådskonventionen. Indfødsretslovens § 7 og § 9 gælder således for alle danske statsborgere, der erhverver eller ønske at erhverve fremmed statsborgerret.

I den omvendte situation, hvor fremmede statsborgere ønsker at erhverve dansk indfødsret, reguleres spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab i første række af lovgivningen i det pågældende land. Ved naturalisationen stiller Danmark imidlertid som udgangspunkt krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab. Kravet om løsning stilles dog ikke over for personer med flygtningestatus i Danmark. Heller ikke, hvis det efter det oplyste om indholdet af det pågældendes lands lovgivning eller i praksis må anses for udelukket, at landets statsborgere vil kunne opnå løsning, stilles der krav herom.

Den nye Europæiske Konvention om Statsborgerret blev underskrevet den 6. november 1997 af 15 lande, herunder Danmark og de øvrige nordiske lande, og den vedrører i høj grad også problematikken om dobbelt statsborgerskab. Efter konventionen skal dobbelt statsborgerskab accepteres i tilfælde, hvor statsborgerretten erhverves automatisk ved fødsel eller ægteskab. Det følger også af konventionen, at en stat ikke må gøre meddelelse af statsborgerskab betinget af afkald på det hidtidige statsborgerskab, hvis et sådant afkald ikke er muligt eller ikke med rimelighed kan kræves.

I andre tilfælde, hvor sammenstød af to nationale statsborgerretslovgivninger muliggør dobbelt statsborgerskab, er de enkelte stater frit stillede med hensyn til, om dobbelt statsborgerret i de enkelte tilfælde skal accepteres eller ikke.

Den nye konvention kan anvendes ved siden af 1963-konventionen. Principperne heri, som den danske lovgivning i øvrigt bygger på for så vidt angår spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab, kan således videreføres fuldt ud.

Den Europæiske Konvention om Statsborgerret er indarbejdet i dansk ret ved lov nr. 1018 af 23. december 1998 om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed. Om baggrunden for konventionen henvises til lovforslaget, der blev fremsat den 28. oktober 1998 (L 69).

Med hensyn til Tysklands overvejelser om at modificere princippet om i videst mulige omfang at begrænse dobbelt statsborgerskab kan Justitsministeriet oplyse, at den tyske indenrigsminister den 13. januar 1999 fremlagde et lovforslag om reform af den tyske statsborgerretslovgivning.